

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK XVIII. ČÍSLO 5 MÁJ 2010

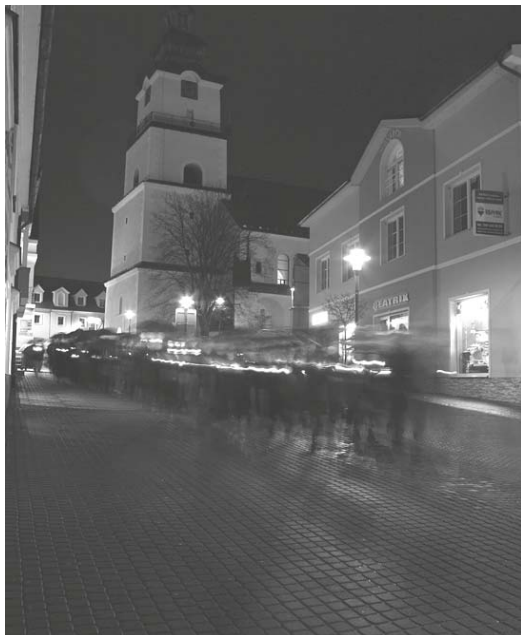

Spomienka na 60. výročie Barbarskej noci - Rozhovor s Pavlom Kollárom
Charizmy a ovocie Ducha Svätého - Birmovka u piaristov
Aké plány má s našimi deťmi On? - Sv. Gerard Majella - Hody v Necpaloch

Spomienka na 60. výročie Barbarskej noci

Prievidza, 13. apríl 2010

Prievidžania si pripomenuli Barbarskú noc sviečkovým sprievodom

5/10

V utorok 13. apríla sme si pripomenuli udalosti Barbarskej noci, 60. výročia násilnej likvidácie kláštorov, aj vo Farskom kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi. Program v spolupráci s miestnym farským úradom pripravili skauti a skautky zo 14. zboru v Prievidzi.

Na úvod dvoma dokumentárnymi filmami účastníkov uviedli do problematiky a sprostredkovali živé svedectvo rehoľníka, ktorý osudné chvíle prežil. Nasledovala prednáška s historikom a kňazom Pavlom Kollárom. Pripomenul aj iné súvislosti a udalosti, ktoré sa onej noci udiali v hornonitrianskom regióne. Po tomto programe sa vyše 200 veriacich vydalo na tichý sviečkový sprievod mestom za zvukov zvonov do kostola Najsvätejšej Trojice pri kláštore piaristov. Na čele sprievodu išli skauti so štátnou a skautskou vlajkou. Organizátori ocenili najmä to, že prišli nielen starší, ale aj

mladí, hlavne študenti Piaristickej spojenej školy. Na záver bola pripravená adorácia, v ktorej sa prítomní modlili za obete zločinov a ich blízkych.

Prievidza sa podujatím pridala k celoslovenskej spomienke na AKCIU K iniciovanej Fórom kresťanských inštitúcií a Radou pre laické apoštolské hnutia pri KBS. V tento pamätný deň sa v stovkách kostolov, nielen katolíckych, konali pobožnosti a o 21 hod. zvonili zvony. Veriaci si pripomenuli spomienku na utrpenie internovaných rehoľníkov.

Pri tejto príležitosti sme sa pozhovali s ThDr. HELic. Pavlom Kollárom, PhD., kňazom a historikom, ktorého si mnohí dobre pamätáme z jeho pôsobenia v Prievidzi.

Barbarskou nocou sa začalo veľké prenasledovanie mužských i ženských reholí. Odkiaľ sa berie tento originálny názov?

Pôvodcom originálneho názvu "barbarská noc" je nepísaná hlava podzemnej Cirkvi na Slovensku biskup Ján Chryzostom Korec, neskorší nitriansky sídelný biskup a kardiál. Rehoľné rády a kongregácie, ktoré u nás pôsobili, hoci aj v sťažených podmienkach po stáročia, sú šmahom ruky navonok zlikvidované. Zo spôsobu, akým sa snažili rozohnať rehoľníkov a rehoľníčky, vi-

diet', akú nepriateľskú ideológiu a nenávisť pestoval bolševický systém voči inak zmýšľajúcim ľuďom a spoločenským skupinám.

Kde všade boli sústredení rehoľníci a ako sa s nimi zaobchádzalo?

Akcia "K" bola sofistikovane pripravovaná od roku 1948, kedy sa vo februári komunisti ujali vo vtedajšom povojnovom Československu moci. Hlavným ideológom bol Alexej Čepička, neskorší minister národnej obrany, ktorý so svojimi spolupracovníkmi vypracoval dôkladný plán demontáže kláštorov v štáte.

Rehoľníci boli sústredení podľa kategórií. Tí "najreakčnejší", ako aj predstavení, boli sústredení v "kárnom kláštore" u kapucínov v Pezinku, ostatní rehoľníci vrátane pátrov, frátrov, novícov a študentov boli rozposlaní do kláštorov v Hronskom Beňadiku, Šaštíne, Jasove a v Podolínci. Takto v prvej fáze bolo internovaných 881 a v druhej fáze z 3. na 4. mája 229 rehoľníkov. Život v táboroch bol veľmi podobný životu vo väznici, nakoľko objekty boli strážené väčšinou bacharmi z Leopoldova.

Aké bolo pokračovanie týchto zločinov v našom regióne ?

V prievidskom regióne mali tieto udalosti pokračovanie 29. augusta 1950, kedy bola násilne prerušená

činnosť Kongregácie Dcéry Božskej Lásky, mariánok, v Prievidzi a sestier Kanonisek rádu sv. Augustína, notredamiiek, v Novákoch. V oboch prípadoch si rozhorčení veriaci bránili svoje sestry, za čo neskôr boli obvinení, súdení a väznení. Táto akcia mala krycí názov akcia "R".

Bolestné udalosti zasiahli aj piaristov, ktorí vlastnili rozsiahlu knižnicu. Podarilo sa z nej niečo zachovať?

Zaistení piaristi, provinciál Jozef Chura a Ľudovít Szénási, prešli do duchovnej správy a ich knižnicu stihol podobný osud ako v iných kláštoroch, keď bola vyvezená nevedno kam, ale väčšina kníh po reštitúciách po roku 1990 bola prinavrátená a sú sústredené v nitrianskom kolégiu.

Vznikala tajná cirkev. Kto sa v nej organizoval?

Tajná cirkev nebolo nič iné a nikto iní, ako tí, ktorých vtedajší režim nenávidel a nedal im z rôznych dôvodov priestor pre život. Na Slovensku osoby tajných biskupov a kňazov po roku 1990 boli väčšinou odtajnené.

Vieme, že Boh je Vít'az, no zločiny komunizmu a prenasledovanie cirkvi na Slovensku zanechalo aj neblahé následky po dlhé roky. Ako to vyzeralo za vášho pôsobenia v Bojniciach?

V bojnickej farnosti som slúžil od apríla 1979 ako kaplán po príchode z vojenskej služby a ako administrátor od júla 1980 do apríla 1990. V tej dobe bola farnosť rozsiahlejšia, ku každodennej práci v kostole, po filiálkach patrila aj nemocnica. Prácu, ktorú dnes vykonávajú na tomto teritóriu traja kňazi, som robil sám.

Bolo to pod drobnohľadom štátnej moci, ktorá mala všade oči a svojich dôverníkov. Myslím, že to bolo v jubilejnom roku smrti sv. Metoda v roku 1985, kedy sme pri výzdobe oltárikov okolo kostola použili slovenský znak s heslom: "Dedičstvo otcov, zachovaj nám, Pane" a vzápätí bolo veľké vyšetrovanie pre propagáciu Slovenského štátu. Vtedy každá, aj nepatrná vec, bola zámenkou na vyšetrovanie a znechucovanie života.

Čím sú Vám blízki d.p. Blažej Duchoň a už nebohý páter Bednárik?

S kňazmi ako bol Jozef Bednárik a Blažej Duchoň sme udržiavali blízke kontakty, predtým - všetkým v otázkach duchovného života, a navzájom sme sa informovali o dianí Cirkevi doma i vo svete. Boli mi veľkým vzorom v nekompromisnosti voči zlu, ktoré sa v tej dobe dialo u nás a v pokoji srdca aj uprostred prenasledovania.

V prednáške ste nezabudli pripomenúť vydávanie samizdatu. Komu bol určený?

Samizdat sa volal Una sanca catholica, bol som jeho spolupracovníkom a prispievateľom. Bol určený väčšinou kňazom a vzdelaným laikom. Vydával ho, tlačil a najmä distribuoval dnes už nebohý jezuita Jozef Oprala.

Ktoré knihy nám môžete odporučiť na priblíženie udalostí spred 60 rokov?

Čo sa týka autorov, tlačia sa mi na pery mená Jan Pešek, Ivan Petranský, Norbert Kmet', Róbert Letz, ktorí vynikajúco približujú dobu spred 60 rokov vo svojich monografiách, ktoré vyšli za posledných 20 rokov. Vynikajúce sú aj osobné sve-

dectvá očitých svedkov či obetí tej apokalyptickej doby, akými sú Ján Chryzostom kardinál Korec, Viliam Mitošinka, Karol Korper, početní saleziáni a napokon skromný príspevok - 260 stranová kniha s názvom "Z KLAUZÚRY DO VYHNANSTVA" s podnázvom Rehoľníci a rehoľníčky Banskobystrickej diecézy perzekvovaní totalitným režimom, ktorá vyšla v roku 1998 v Banskej Bystrici v Kňazskom seminári. Jej autormi sú Mgr. Zoltán Baláž PhD, Mgr. Richard Lacko PhD a ThDr. Pavol Kollár PhD. Publikáciu je možné získať ešte v seminári a je odrazom a reflexiou pohnutých dejín na Slovensku v prvej polovici 20. storočia. Kiežby sa takáto doba nikdy neopakovala. Žiaľ zlý duch a jeho služobníci v dobe každej si nachádzajú spôsob ako Cirkev ponižit'. Našou nádejou je však vždy víťazný Kristus!

Za rozhovor ďakuje Anka G. Vavrová

Úvodný text: Alojz Vlčko

Foto: Mária Melicherčíková

CHARIZMY A OVOCIE DUCHA SVÄTÉHO

Prejav Božej lásky k nám

Videli ste niekedy životopisný film Filip Neri (1983)? Ak áno, určite si spomeniete na scénu, kedy pápež poveril budúceho svätca dôležitou úlohou - preveriť údajné konanie zázrakov istou rehoľnou sestrou. Sv. Filip Neri sa za ňou vybral a osobne sa stal svedkom uzdravenia jednej ženy z lepy. Napriek tomu však zostal opatrný. Po tom, čo všetci ľudia s údivom odišli preč, poprosil danú rehoľnú sestru, aby mu pomohla zobrať topánky, pretože je unavený po dlhej ceste. „Čo si to dovoľujete, pane?“ znela jej príkra odpoveď. „Ja som Božia služobnica, nie vaša slúžka!“

V tej chvíli už Filip vedel, čo má povedať pápežovi: „Svätý Otče, s takou veľkou pýchou a takou malou pokorou sa ťažko dajú robiť zázraky.“ Táto scéna filmu Filip Neri veľmi živo poukazuje na to, čo je a čo nie je podstatou konania človeka v Duchu Svätom.

Dary, charizmy, ovocie

Keď počujeme pojem dary Ducha Svätého, pravdepodobne všetci vieme, o čo ide. Ved' sme sa ich učili vymenovať počas prípravy na prijatie sviatosti birmovania - múdrosť, rozum, rada, sila, poznanie, nábožnosť a bázeň Božia. Horšie to však je, keď sa nás niekto spýta na charizmy či ovocie. „To nie je to isté?“ prebieha nám možno v tej chvíli myslou. Nie, nie je to to isté a my vo veľkej väčšine prípadov ani nemáme poňatia, čo v sebe tieto pojmy zahrňajú. Pritom vo Svätom písme je možné ich nájsť. Charizmy sa spomínajú napríklad v Prvom liste Korint'anom (1 Kor 12,4-11) a ovocie Ducha Svätého zas v Liste Galat'anom (Gal 5,22-23). Peter Brodek vo svojej knihe *Duch Svätý (dary, charizmy, ovocie)* ich charakterizuje nasledovným spôsobom: kým charizmy sú darmi Boha pre človeka, ktorý má nimi slúžiť ostatným a sú spolu s darmi Ducha Svätého

ho u každého človeka iné, ovocie Ducha Svätého môže byť u každého človeka rovnaké. Sú ním totiž charakterové črty, ktoré nás robia podobnými osobnosťami Ježiša Krista. A jemu sa koniec koncov máme pripodobniť všetci.

Deväť chariziem

Chariziem sa vo Svätom písme spomína deväť. Podľa Eliasa Vellu však predstavujú len istú vzorku, pretože v rukách Ducha Svätého je ich nekonečne veľa. Môžeme ich rozdeliť do troch skupín: charizmy poznania, charizmy slova a charizmy konania. Do prvej skupiny sa zaraďuje charizma slova múdrosti (vstupnou bránou k nej je pokorné srdce človeka), charizma slova poznania (pomáha nám vyriešiť isté situácie v živote) a charizma rozlišovania duchov (pomáha nám rozlíšiť, čo je ovplyvňované dobrým a čo zlým duchom). V druhej skupine by sme mohli nájsť charizmu jazykov (prejavuje sa buď

modlitbou alebo hovorením v jazyku), charizmu vysvetľovať jazyky (umožňuje spoznať, čo Duch hovorí Cirkvi) a charizmu prorockta (ktorou nás Boh pozýva uskutočniť jeho plány). V poslednej skupine okrem charizmy viery a charizmy robiť zázraky nachádzame i charizmu, ktorou bola pravdepodobne obdarovaná rehoľná sestra z už spomínaného filmu - charizmu uzdravovania. Ak však existuje charizma uzdravovania, prečo moc tejto duchovnej osoby Filip Neri spochybnil? Prečo dal pápežovi odpoveď v neprospech danej rehoľnej sestry?

Ovocie Ducha Svätého

Skôr ako nájdeme odpoveď na túto otázku, musíme si objasniť pojem ovocie Ducha Svätého a zároveň zistiť, čo charakterizovalo osobnosť Ježiša Krista. Aké vlastnosti boli preňho typické? Vychádzajúc z poznania, že ovocie Ducha Svätého nás pripodobňuje práve k Ježišovmu charakteru, vieme, že mal pravdepodobne tieto osobnostné črty: láska (ktorá je podstatou Boha), radosť (vnútorný jasot rovnaký v čase veselosti i zármutku), pokoj (znak Božej prítomnosti v duši), zhovievavosť (spája sa s trpezlivosťou), láskavosť (je prejavom lásky), dobrota (dobro nielen priat' ale aj konat'), vernosť (zodpovednosť za zverené Božie dary), miernosť (potrebná na udržanie rovnováhy) a zdržanlivosť (zameraná na prospech blížneho). Ak v sebe nechávame pôsobiť Ducha Svätého, stávajú sa aj pre nás tieto veci typickými a svedčíme nimi o tom, že v nás žije Boh. To je znakom jeho prítomnosti v nás. Boli však tieto vlastnosti typickými i pre sestru, ktorá odmietla Filipovi Neri-

mu vyuzť topánky? Určite nie. Odmietnutím pomoci inému človeku bola totiž porušená hneď prvá zásada, prvý prejav pôsobenia Ducha Svätého v človeku - a ním je láska. Rehoľná sestra v tomto filme síce uzdravovala chorých, no nerobila to pre ich dobro, ale pre svoju pýchu, aby dokázala, akú má ona moc.

Rozlúštenie hádanky

Ako je teda možné, že charizma uzdravovania rehoľnej sestry napriek tomu, že nekonala s dobrým úmyslom, zostala? Odpoveď je možno jednoduchá a možno nie. Každopádne, dá sa nájsť v slovách Eliasa Vellu: „*Sila človeka v Duchu Svätom sa neprejavuje charizmami, ale ovocím Ducha. Zlý duch dokáže napodobniť akúkoľvek charizmu, ale ovocie Ducha nikdy.*“ Filip Neri to vyťušil a pozrel sa na vec týmto pohľadom. Odhalil pravú podstatu konania rehoľnej sestry, a mohol tak dať pápežovi uspokojivú odpoveď. Osvojme si myslenie Filipa Neriho i my. Nezabúdajme na to, že okrem darov sa Duch Svätý prejavuje i charizmami a ovocím, a teda že niektorí ľudia naozaj môžu hovoriť inými jazykmi, prorokovať či robiť zázraky. Vždy si však všimajme i to, aké ovocie to prináša. Či je to ich osobná pýcha naplnená bezbrehým obdivom k sebe samým, alebo láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť a zdržanlivosť, ktoré sú jedinými neomylnými prejavmi prítomnosti Ducha Svätého v ľudskej duši. Prejavom Božej lásky k nám.

Pripravila: Petra Humajová
(Použitá literatúra: P. Brodek:
Duch Svätý; Elias Vella: Keď Duch
Svätý píše môj život)
obrázok: internet

Sviatosť birmovania prijala 31 študentov

V sobotu 17. apríla 2010 v kostole Najsvätejšej Trojice v Prievidzi prijala 31 študentov sexty osemročného gymnázia a 1. a 2. ročníka štvorročného piaristického gymnázia sviatosť birmovania z rúk generálneho vikára banskobystrickej diecézy Mariána Bublinca.

Vo svojej homílii otec Bublinec vysvetlil spomínanú sviatosť prostredníctvom obrazu „rozdvajky“ do elektrickej siete. Kto prijíma sviatosť birmovania, je akoby zapojený do nekonečného zdroja, akým je Boh. Skrze takéhoto človeka potom môže byť k Bohu pripojených viac „spotrebičov“, t.j. iných hľadajúcich ľudí. Človek sa stáva v Bohu zdrojom svetla pre ostatných ľudí. Nebezpečenstvo môže nastať, ak sa takýto človek vedome odpojí svojím hriechom od svojho nekonečného zdroja. Nezhasne iba on, ale aj tí, ktorí k nemu prináležia.

Každý kresťan by mal vedieť, že sviatosť birmovania je tretou z radu sviatostí, ktorými sa posväcujeme a skrze ktoré prijímame milosť prehlbovať sa vo viere, láske a nádeji v našom Pánovi Ježišovi Kristovi. Prijatie Ducha Svätého by malo vyjadrovať zrelosť našej viery. Dary Ducha Svätého sú potrebné pre každého veriaceho, aby prostredníctvom nich vedel lepšie rozlíšiť Boží plán vo svojom živote, ale aj v živote svojich bratov a sestier.

Viac ako rok sa naši študenti pripravovali na prijatie sviatosti birmovania, či už v škole na hodinách náboženstva, ako aj v modlitbových spoločenstvách fungujúcich už niekoľko rokov pri našej škole. Hlavným cieľom týchto spoločenstiev je prehlbovanie života modlitby, vzájomné zdieľanie sa o radoostiach i starostiach mladého veriaceho človeka v našej spoločnosti a v neposlednej miere služba bližným, ako napríklad spev, hudba, modlitba za konkrétne úmysly, služba deťom, koordinácia duchovnej obnovy, atď.

Podľa našej mienky sa ovocie spomenutých spoločenstiev prejavilo aj na slávnosti sviatosti birmovania. Mnohí mladí túto sviatosť vďaka otvorenosti srdca i rozumu naozaj PRIJALI a bolo to vidieť. Počas spomínanej slávnosti sa stali skutočnými svedkami nášho Pána. Ved' každý, kto bol prítomný na tomto obraze, nemohol si nepovšimnúť, že radosť, akou boli mnohí z birmovancov naplnení a vyjadrili ju najmä svojím mohutným spevom v závere slávnosti, že táto radosť bola skutočnou radosťou v Pánovi. Kiežby prijatie darov Ducha Svätého bolo pre všetkých birmovancov začiatkom novej cesty k Bohu Otcovi skrze Krista, s Kristom a v Kristovi. Na záver chceme vyjadriť poďakovanie všetkým organizátorom tejto slávnosti a samozrejme nášmu Bohu, ktorý bol opäť ku nám veľmi štedrý.

Pripravila E. Blašková

„... ale keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami v Jeruzaleme i v celej Judei aj v Samárii a až po samý kraj zeme.“ Sk 1, 8

Aké plány má s našimi deťmi On?

5/10

Druhú májovú nedeľu oslávia mamy aj duchovné mamy svoj sviatok. Pre každú veriacu mamu je veľkým povzbudením, že Ježiš miluje jej dieťa väčšmi ako ona a že sa chce starať o jeho ochranu a rast. Mnohé mamy sa modlia za svoje deti, ale mali by sa popritom často zamýšľať nad tým, aký zámer má s nimi Pán Ježiš a modliť sa aj za seba, aby vedeli tento plán prijať.

Niektoré matky z laického spoločenstva Modlitby matiek v Prievidzi sa zúčastnili v dňoch 12. - 14. marca celoslovenského stretnutia spoločenstiev Modlitby matiek vo Svite. V úvode stretnutia všetkých zúčastnených privítala koordinátorka modlitieb na Slovensku Ing. Janka Pajanová z Bratislavy. Nasledovala svätá omša a po nej modlitba križovej cesty z Medžugoria doplnená premietaním fotografií sochárskych plastik. Téma celého stretnutia bola inšpirovaná mottom: „Prosme Pána, aby sme porozumeli, aké plány má s našimi deťmi On.“ Na jej obsah reagovala vo svojej prednáške aj známa česká psychoterapeutka a spolupracovníčka Českej biskupskej konferencie Katarína Lechmanová. Na príkladoch, s akými sa stretla vo svojej práci, poukázala na nebezpečenstvo predkladania vlastných predstáv o živote našich detí im samotným, ale aj v modlitbách Bohu. Tento náš tlak na deti, s pocitom, že my vieme najlepšie, čo je pre ne dobré, môže doslova spôsobiť až akoby ich „prekliatie“. Prosili sme preto spoločne o otvorenosť a slobodu srdca dať Pánovi všetky kľúče od života našich detí a blízkyh. Boli sme nabádané, aby sme ich s dôverou prepustili z vlastných predstáv do Božích. Lebo láskavý Pán je ako veľká dobrá matka a vedie naše deti aj nebezpečným terénom a ťažkými úsekmi života. Vo vzájomných svedectvách

matiek sme pocítili, akým neuveriteľným spôsobom sa postaral aj o tie deti, ktoré svet už dávno zatratil a zostala pri nich len v modlitbách dôverujúca a milujúca matka. Modlitby nech sú teda našim prejavom lásky, nie naším spôsobom realizácie vlastných predstáv.

Atmosféru celého podujatia dotvárala aj hudba a piesne, o ktoré sa postarali muži sprevádzajúci svoje manželky, mnohí z nich duchovne aktívni v spoločenstvách Modlitieb otcov (rovnocenná náhrada modliacich sa matiek rešpektujúca spiritualitu muža - otca).

Prekvapením stretnutia matiek vo Svite bol sobotňajší deň, keď nás prišiel pozdraviť vzácny hosť kardiál Jozef Tomko. V príhovore povedal: „Slovenské mamičky, máte veľkú úlohu v národe pred Bohom. Koľko je na Slovensku svätých matiek, ktoré sa starajú o chorých, o postihnuté deti. Skutočne, vy mamy, duchovné mamy, buďte dobré a sväté v rodine! Nenechajte deti bez materinskej lásky. Odpúšťajte im s láskou. Nedajte sa zastrašiť ničím. Robte deťom radosti, ako ste urobili i teraz mne. Majte radosť zo všetkého dobrého, čo sa vám v živote s Božou pomocou podarí. Žehnajte svojim deťom, ako i ja žehnám vám.“

Anna Gálová a Elena Blašková

Nedeľa Božieho milosrdenstva

Pán Ježiš povedal sestre Faustíne tieto slová: „Tento sviatok vyšiel z vnútra môjho milosrdenstva a je potvrdený v hĺbinách môjho zľutovania. Získa ho každá duša, ktorá verí a dôveruje môjmu milosrdenstvu.“

Pán Ježiš túži, aby sme počas deviatich dní pred sviatkom Nedele Božieho milosrdenstva privádzali k nemu celé ľudstvo, každý deň inú skupinu duší. Radi sme odpovedali na túto výzvu a prejavili ju svojimi modlitbami za všetkých hriešnikov, za kňazov a všetky zasvätené duše, za všetky zbožné a verné duše, za neveriacich a tých, čo ešte nepoznajú Pána Ježiša, za duše odlúčených bratov, za duše pokorné, tiché a duše malých detí, za duše, ktoré

zvlášť uctievať a oslavujú Božie milosrdenstvo, za duše v očistci a za duše ľahostajné. Novéna bola ukončená na sviatok Božieho milosrdenstva v nedeľu 11. apríla za účasti p. dekana Martina Dada, mladých i starších farníkov. Pred krásnym obrazom Božieho milosrdenstva sme sa pomodlili Korunku Božieho milosrdenstva, doplnenú modlitbami z denníka sv. Faustíny Kowalskej a piesňami. Nakoniec sme sa zasvätili Božiemu milosrdenstvu a prijali eucharistické požehnanie. Spevom a modlitbami sme ešte pred krásnym obrazom Božieho milosrdenstva zotrvali v úcte s prehĺbením si odkazu Pána Ježiša sestre Faustíne. Pán Ježiš sa dotýka každého ľudského srdca svojim milosrdenstvom. Buď naveky zvelebené Božie milosrdenstvo, ty sladká nádej hriešneho človeka! Ježišu, dôverujem ti!

Výzva pre nás:

„Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.“ (Mt 5,7)

Text: Edita Pogorielová

Foto: Marek Šimurka

Na futbalovom turnaji bol víťazom každý

V sobotu 24. apríla 2010 sa uskutočnil v Lesoparku v Prievidzi druhý ročník futbalového turnaja pre hendikepované a zdravé deti a mládež mesta Prievidza. Turnaja sa zúčastnilo spolu šesť tímov, po tri tímy v dvoch vekových kategóriách. V mladšej kategórii to boli chlapci z nízkoprahového denného centra na Ciglianskej ceste, tím z farnosti Zapotôčky a miništranti z farnosti Prievidza mesto. Po napínavom po-

slednom zápase v tejto skupine triumfovali chlapci zo Zapotôčiek. Vo vekovej kategórii od 17 rokov sa tiež zúčastnil tím z Ciglianskej cesty, farníci z našej farnosti Prievidza-mesto a tretím tímom boli piaristi. V tejto kategórii zaslúžene zvíťazil tím farnosti Prievidza-mesto. Oba víťazné tímy si do svojich centier odniesli Hi-Fi súpravy, ktoré venoval sponzor. Všetci účastníci dostali balíček sladkostí a vec-

ných cien od sponzorov, keďže tento turnaj sa vždy nesie v znamení hesla „Každý je víťaz“. Po skončení na všetkých účastníkov čakal pripravený guláš a výborné koláčiky. Týmto sa v mene všetkých zúčastnených chceme aj poďakovať za pozvanie

a tešíme sa na ďalšiu milú spoluprácu s neziskovou organizáciou Spokojnosť, pod vedením p. Moniky Dessuet.

Text: Lukáš Novák,
Foto: Spokojnosť, n.o.

Vždy plniť Božiu vôľu Sv. Gerard Majella

Gerard si raz na návšteve u jednej rodiny zabudol vreckovku. Späť mu ju prinieslo mladé dievča, ktoré poslal nazad domov so slovami: „Nechaj si ju, jedného dňa ju budeš potrebovať.“ O niekoľko rokov dievča takmer zomrelo pri pôrode. V poslednej chvíli však vzalo do rúk Gerardovu vreckovku. Zrazu sa všetko obrátilo na dobré a zvesť o tom sa rozšírila široko-daleko. Odvtedy je sv. Gerard osobitne uctievaný ako ochranca matiek (zvlášť pri pôrode), ale aj ako mocný orodovník manželov, ktorí nemôžu mať deti.

Gerard Majella sa narodil v roku 1726 v mestečku Muro Lucano v južnom Taliansku. Jeho rodičia boli síce chudobní, ale zbožní. Mali štyri deti, tri dcéry a syna Gerarda. Chlapec už v detstve získal dobrú kresťanskú výchovu a veľmi rád sa modlil. Ako desaťročný mohol po prvýkrát pristúpiť k svätému prijímaniu a od tej chvíle často zostával v kostole aj v noci, aby Ježiša vo svätostánku nenechával samotného.

po smrti otca. Musel zanechať školské lavice a začať žiť rodinu namiesto neho. Mal iba dvanásť rokov. Stal sa, podobne ako otec, krajčírom. Jeho majster bol zbožným človekom. Toleroval Gerardovu hlbokú vieru i časté zúčastňovanie sa na svätých omšiach či iných pobožnostiach. Továrišovi bol však Gerard trňom v oku a týral ho, ako len mohol. Gerard všetko znášal z lásky k Bohu.

Mladý krajčír

Veľký zlom v živote Gerarda nastal

Túžba po rehol'nom živote

Gerard už od detstva túžil po rehol'

nom živote, no zdalo sa, že tento jeho sen sa nikdy nesplní. Prvou prekážkou na ceste k vytúženému cieľu bola smrť otca, ktorá Gerarda postavila do úlohy živeľa rodiny. Neskôr prišlo na rad odmietnutie kapucínov, ktorí ho nechceli prijať do rehole kvôli jeho chatrnému zdraviu. Napokon sa v jeho rodnom meste objavili príslušníci novej rehole, redemptoristi, ktorí sem prišli na misie. Ani oni nechceli Gerarda prijať medzi seba, on však ušiel z domu, kam ho zavrela pri ich odchode matka, a bežal za nimi, až kým ich nedostihol. Rozhodli sa to s neodbytným mladíkom skúsiť, hoci jeho rehoľnému životu nedávali prívelkú šancu.

Opak bol pravdou

Redemptoristi rýchlo zistili, že sa v Gerardovi mýlili. Hoci predpokladali, že u nich nevydrží ani šesť dní, čoskoro museli uznať, že tento na prvý pohľad chorľavý a vychudnutý mladík zvláda prácu za štyroch. Gerard už v reholi zostal. A nielen to. Bol tak oddaný Bohu, že jeho apoštolská činnosť medzi chudobnými spojená s obrovskou túžbou obracať hriešnikov pôsobila zázraky. Sám síce nebol kňazom, no spolubratom na misiách priam naháňal do spovední hriešnikov, aby im udelili rozhréšenie. Jeho intenzívne spojenie s Bohom sa prejavovalo v početných zjaveniach, v prežívaní extáz a Kristovho utrpenia, ale aj v dare prorokovania a konania zázrakov, kvôli čomu ho veriaci neustále vyhľadávali.

Utrpenie

Od ľudí sa však Gerardovi nedostávalo len obdivu a lásky, ale aj nenávisť a pohrdania. Na základe falošného očierňujúceho listu ho pred-

stavení preložili na iné miesto, čo on s pokorou prijal. Heslom jeho života totiž bolo vždy plniť Božiu vôľu. V jednom zo svojich listov píše: „*Pred Božou vôľou musí ustúpiť všetko ostatné.*“ A zároveň sa pýta: „*Ako ináč sa môžeme Bohu zapáčiť, ako keď vždy a vo všetkom plníme jeho vôľu? A čo iné od nás očakáva, než aby sme plnili jeho vôľu a to dokonale, tak, ako chce, a tam, kde chce? Vždy musíme byť ochotní nasledovať jeho pokyny.*“ A Gerard bol naozaj ochotný nasledovať pokyny, preto Boh aj toto zdanlivé zlo premenil na dobro. Jeho pobyt na novom mieste napokon nepriniesol nič iné, ako bohaté Božie požehnanie pre kraj, do ktorého bol poslaný.

Svätý Gerard umrel veľmi mladý, iba 29-ročný, v kláštore Materdomini pri mestečku Caposelle. Písal sa vtedy rok 1755. Blahorečený bol v roku 1893 a svätorečený v roku 1904. Odvtedy sa nahromadilo množstvo svedectiev hovoriacich o jeho pomoci matkám. Aj samotní lekári podpisovali petície za to, aby bol vyhlásený za ich patróna. Existujú početné modlitby a novény, v ktorých svätca o príhovor prosia nielen matky čakajúce dieťa, ale aj rodiny a ľudia nachádzajúci sa v utrpení. Sú dôkazom toho, že svätý Gerard je spoľahlivým orodovníkom. Už za svojho života hral totiž s Bohom takú hru... Vždy plnil Božiu vôľu. A potom aj Boh plnil tú jeho.

Pripravila: Petra Humajová
(Životopisné údaje: T. Rey - Mermet: Chlapec, ktorý sa hral s Bohom; www.knazi.sk,
www.katolici.szm.com,
www.redemptoristi.nfo.sk)

16. máj 2010 - 7. veľkonočná nedeľa

Č1 - Vidím Syna človeka stáť po pravici Boha.

Sk 7, 55-60

R - Pán kraľuje, Najvyšší na celej zemi.

Ž 97, 1-9

Č2 - Ja som Alfa a Omega, Prvý a Posledný, Počiatok a Konec.

Zjv 22, 12-14

Ev - Aby všetci boli jedno. Nech sú tak dokonale jedno, aby svet spoznal, že si ma ty poslal a že ich miluješ tak, ako miluješ mňa. Ohlásil som im tvoje meno a ešte ohlásim, aby láska, ktorou ma miluješ, bola v nich a aby som v nich bol ja.

Jn 17, 20-26

23. máj 2010 - Nedeľa Zoslania Ducha Svätého

Č1 - Všetci boli naplnení Duchom Svätým a začali hovoriť. Sk 2, 1-11

R - Pane, zošli svojho Ducha a obnov tvárnosť zeme. Ž 104, 1-34

Č2 - Všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi. Rim 8, 8-17

Ev - Ježiš povedal svojim učeníkom: „Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania. A ja poprosím Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky.“

Jn 14,15-16.23

30. máj 2010 - 9. nedeľa cez rok - Najsvätejšej Trojice

Č1 - Prv ako povstal svet, zrodila sa Múdrost'. Prís 8, 22-31

R - Pane, náš vládca, aké vznešené je tvoje meno na celej zemi. Ž 8, 4-9

Č2 - K Bohu skrze Krista v láske, ktorá sa rozlieva skrze Ducha. Rim 5, 1-5

Ev - „Všetko, čo má Otec, je moje, Duch z môjho vezme a zvestuje vám,“ Ježiš povedal svojim učeníkom: „Ešte veľa vám mám toho povedať, ale teraz by ste to neznesli. Keď príde Duch pravdy, uvedie vás do plnej pravdy, lebo nebude hovoriť sám zo seba, ale bude hovoriť, čo počuje a zvestuje vám, čo má prísť. On ma oslávi, lebo z môjho vezme a zvestuje vám. Všetko, čo má Otec, je moje. Preto som povedal, že z môjho vezme a zvestuje vám.“

Jn 16, 1-2-15

Pripravila: A. Karaková

Spomienka

Dňa 9. mája 2010 uplynulo 10 rokov, čo po boji so zákerou rakovinou povolal Pán k sebe našu drahú mamu, manželku a sestru skautku **Magdalénu Vlčkovú**.

Kto ste ju poznali, venujte jej tichú spomienku a modlitbu. S láskou spomínajú manžel Viliam, syn Karol s manželkou Evou a syn Alojz s priateľkou Dominikou.

Farská kronika

od 25. marca 2010
do 26. apríla 2010

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Dominik Harman
Nela Chrenková
Nikola Lacová
Timea Ujčeková
Ema Gálisová
Laura Géczyová
Lilian Géczyová
Nikolas Kapusta
Zuzana Vavrincová
Andrej Ozimý
Kristián-Alex Podolec

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Ing. Peter Šimurka a Bc. Dana Vajdová
Jozef Štrňák a Katarína Chúpeková
Bc. Andrej Bíro a Barbora Dovičáková

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Ladislav Ruttkay, 88 r.
Štefánia Kulichová, 70 r.
Mária Valachová, 72 r.
Valéria Donovalová, 90 r.
Katarína Tarabová, 88 r.
Eugen Jablonovský, 67 r.
Štefan Prekop, 82 r.
Mária Muzsíková, 63 r.
Helena Bronišová, 62 r.
Jozef Poliak, 80 r.
Ján Gáll, 78 r.
Viera Bíleková, 54 r.
Mária Pátá, 74 r.
Alžbeta Pálešová, 82 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Redaktori:

M. Melicherčíková,
A. Gálová, A. Karaková,
Mgr. P. Humajová

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,30 € (9,04 Sk)

Fotografie: titulná strana - Bohu-
mil Chútka, str. 2 - 5 - Mária Meli-
cherčíková, str. 15 - Dominik Papá-
nek a Marián Suvák, zadná strana -
Alojz Vlčko

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o.
Prievidza. Tlač registrovaná
Okresným úradom v Prievidzi pod
č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciame.

Sviatosť birmovania študentov piaristickej školy

17. apríl 2010, Kostol Najsvätejšej Trojice v Prievidzi

Sviatok sv. Juraja, patróna skautov

24. apríl 2010, Altánok nad Bojnícami

Hody v Necpaloch

25. apríl 2010, Nedel'a Dobrého Pastiera

